

|                            |                                |
|----------------------------|--------------------------------|
| Súd:                       | Najvyšší súd SR                |
| Spisová značka:            | 6Tdo/17/2019                   |
| Identifikačné číslo spisu: | 3115011166                     |
| Dátum vydania rozhodnutia: | 24.07.2019                     |
| Meno a priezvisko:         | JUDr. Gabriela Šimonová        |
| Funkcia:                   | sudca                          |
| ECLI:                      | ECLI:SK:NSSR:2019:3115011166.1 |

## UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Micháliku a JUDr. Viliama Dohňanského, v trestnej veci obvineného Y. O. pre zločin znásilnenia podľa § 199 ods. 1, zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., na neverejnom zasadnutí konanom 24. júla 2019 v Bratislave o dovolaní obvineného proti rozsudku Krajského súdu v Trenčíne zo 14. januára 2016, sp. zn. 2To/169/2015, takto

### rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. O. sa o d m i e t a .

### Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín z 13. novembra 2015, sp. zn. 6T/95/2015, bol obvinený Y. O. uznaný za vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a zo zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že

dňa 30.03.2015 v presne nezistenom čase vo večerných hodinách v bytovom dome na ulici E. XXXX/X v G. v byte č. XX násilím donútil poškodenú V. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom V. K. XXXX/X G., s ktorou intímne žije zhruba 7 rokov, k súložiu, a to takým spôsobom, že keď ležala na gauči pristúpil k nej, začal ju obchytkávať, pretočil ju na chrbát, začal ju päsťami udierať po celom tele, nadával jej do kuriev, strhol z nej nočnú košeľu, poškodená sa bránila, kričala, aby prestal, kopala do neho, páchatel' ju priľahol, chytil jej ruky a vykonal na nej súlož, počas súložu náhle prestal, poškodenú stále jednou rukou násilím držal na gauči a druhou rukou jej strčil vibrátor dlhý cca 20 cm do konečníka a zároveň pokračoval v súložu, následkom čoho pocítila bolesť v oblasti konečníka a začala z konečníka krváčať, na čo obvinený prestal, následne sa nad poškodenú postavil a vymočil sa na ňu, po tomto sa išla osprchovať a v čase okolo 00.00 hod. zo dňa 30.03.2015 na deň 31.03.2015 chcela odísť z bytu, avšak obvinený zamkol dvere, zaspal na gauči, kde poškodená si ľahla na zem a zaspala, keď sa zobudila chcela odísť z bytu, ale dvere boli zamknuté, opäť zaspala a v čase okolo 03.30 hod. obvineného zobudila, ten jej otvoril dvere a odišla preč, čím jej bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu.

Za to bol obvinený Y. O. podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. odsúdený na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov a 8 /osem/ mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. K. XXXX/X G. odkázal s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozhodnutiu podali odvolania prokurátor i obvinený Y. O.. Krajský súd v Trenčíne rozhodol rozsudkom zo 14. januára 2016, sp. zn. 2To/169/2015, tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v celom rozsahu. Na podklade § 322 ods. 3 Tr. por. uznal Y. O. vinného zo spáchania zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., zločinu sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák. a z prečinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1 Tr. zák., na tom istom skutkovom základe. Podľa § 199 ods. 1 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. s prihliadnutím na § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. obvineného odsúdil na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 6 /šesť/ rokov a 8 /osem/ mesiacov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. obvineného súd na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. poškodenú V. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom V. K. XXXX/X G. odkázal súd s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Podľa § 319 Tr. por. súd odvolanie prokurátora zamietol, pretože nebolo dôvodné.

Obvinený Y. O. podal prostredníctvom jeho obhajkyne JUDr. Miroslavy Čapkovej dovolanie smerujúce proti naposledy zmienenému rozhodnutiu odvolacieho súdu zo 14. januára 2016, sp. zn. 2To/169/2015. Ako dôvody dovolania obvinený uplatnil tie podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. f), písm. g) a písm. i) Tr. por. Namietal aj konanie na súde prvého stupňa v zmysle § 374 ods. 3 Tr. por. z dôvodu, že vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku. So žiadaným z vyššie uvedených dovolacích dôvodov tento dôvod dovolania neoznačil.

V súvislosti s uplatnenými dovolacími dôvodmi podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. f), písm. g) a písm. i) Tr. por. obvinený predovšetkým namietal, že jeho vina mala byť preukázaná výlučne výpoveďami poškodenej V. Z., pričom žiadne iné dôkazy zo strany obžaloby produkované neboli. Zdôraznil, že podľa lekárskej správy W. prehliadka poškodenej nepreukázala, že by na jej tele boli znaky násillia. Ďalej bol toho názoru, že za účelom preukázania jeho viny mal byť vyhotovený znalecký posudok pre posúdenie duševného stavu a vierohodnosti výpovede poškodenej. Postupom súdu, ktorý nevyhoviel jeho návrhu na uskutočnenie znaleckého dokazovania mu bolo odopreté právo na spravodlivý a zákonný proces.

Záverom dovolania obvinený navrhol, aby Najvyšší súd SR podľa § 368 ods. 1 Tr. por. vyslovil rozsudkom, že bol porušený zákon a súčasne zrušil rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 14. januára 2016, sp. zn. 2To/169/2015, zrušil aj rozsudok Okresného súdu Trenčín zo dňa 13. novembra 2015, sp. zn. 6T/95/2015, ako aj ďalšie rozhodnutia na zrušený rozsudok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a Okresnému súdu Trenčín prikázal, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

K podanému dovolaniu sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v tom smere, že ho podľa § 382 písm. c) Tr. por. navrhol odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako dovolací súd (§ 377 Tr. por.) pred vydaním rozhodnutia o dovolaní obvineného skúmal procesné podmienky pre jeho podanie a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu (§ 368 ods. 1, ods. 2 písm. h) Tr. por. a § 566 ods. 3 Tr. por.), osobou oprávnenou na jeho podanie (§ 369 ods. 2 písm. b) Tr. por.), prostredníctvom obhajcu (§ 373 ods. 1 Tr. por.), v zákonnej lehote (§ 370 ods. 1 Tr. por.), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Tr. por.), že spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) a tiež, že

obvinený pred jeho podaním využil svoje právo podať riadny opravný prostriedok, o ktorom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Tr. por.).

Najvyšší súd následne na neverejnom zasadnutí podľa § 381 Tr. por. zistil, že podané dovolanie nie je dôvodné a podľa § 382 písm. c) Tr. por. ho odmietol, keďže je zjavné, že dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. f), písm. g) a písm. i) Tr. por. nie sú splnené.

Pokiaľ ide o ustanovenie § 374 ods. 3 Tr. por. toto nemožno uplatňovať ako samostatný dôvod dovolania. Uvedené ustanovenie len v nadväznosti na ustanovenia § 369 Tr. por. a § 372 ods. 1 Tr. por. vyjadruje okolnosť, že aj keď sa z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 Tr. por. dovolaním napáda vždy rozhodnutie súdu druhého stupňa (okrem dovolania podaného ministrom spravodlivosti), možno dovolaním namietat aj chyby konania súdu prvého stupňa, ak vytýkané pochybenia neboli napravené v konaní o riadnom opravnom prostriedku (sťažnosti alebo odvolaní). Ak dovolateľ namietka chybu konania na súde prvého stupňa, musí táto chyba zodpovedať niektorému z dôvodov dovolania uvedenému v § 371 Tr. por., a takto musí byť aj v dovolaní označená (§ 374 ods. 1, ods. 2 Tr. por.) [k tomu vid' uznesenie najvyššieho súdu z 18. decembra 2012, sp. zn. 2 Tdo 73/2012, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 47/2014]. V danom prípade táto podmienka nebola splnená.

Dovolací súd úvodom pripomína, že dovolanie je mimoriadny opravný prostriedok. Nielen z označenia tohto opravného prostriedku ako mimoriadneho, ale predovšetkým zo samotnej úpravy dovolania v Trestnom poriadku je zjavné, že dovolanie nie je určené k náprave akýchkoľvek pochybení súdov, ale len tých najzávažnejších, mimoriadnych, procesných a hmotnoprávných chýb. Tie sú ako dovolacie dôvody taxatívne uvedené v ustanovení § 371 ods. 1 Tr. por., pričom v porovnaní s dôvodmi zakotvenými v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní sú koncipované podstatne užšie.

Dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým bola vec právoplatne skončená. Predstavuje tak výnimočný prielom do inštitútu právoplatnosti, ktorý je dôležitou zárukou stability právnych vzťahov a právnej istoty. Preto sú možnosti podania dovolania, vrátane dovolacích dôvodov, striktné obmedzené, aby sa širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nezakladala ďalšia riadna opravná inštancia a dovolanie nebolo chápané len ako „ďalšie“ odvolanie.

Čo sa týka viazanosti dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., k tomu treba poznamenať, že táto sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. Teda zjednodušene povedané, podstatné sú vecné argumenty uplatnené dovolateľom a nie ich subsumpcia (podradenie) pod konkrétne ustanovenia § 371 Tr. por.

Z toho potom vyplýva, že v prípade, ak chybám vytýkaným v dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Tr. por. nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 Tr. por. a ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Tr. por., alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Tr. por. bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por.

Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Tr. por., ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný právne uplatniteľný dôvod dovolania, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Tr. por., dovolací súd dovolaniu vyhovie postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Tr. por. a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (vid' k tomu bližšie uznesenie najvyššieho súdu zo 16. augusta 2011, sp. zn. 2 Tdo 30/2011, publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 120/2012).

Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

Vo všeobecnosti k dovolaciemu dôvodu ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd poukazuje na to, že právo na obhajobu je jedným zo základných atribútov spravodlivého procesu a je potrebné ho chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu.

Tento dôvod môže byť naplnený len v takom prípade, ak zistené porušenie práva na obhajobu bolo zásadné (teda nie akékoľvek, resp. nie každé porušenie práva obvineného na obhajobu zakladá daný dovolací dôvod). V danej súvislosti pritom najvyšší súd upozorňuje na skutočnosť, že pod zásadným porušením práva na obhajobu možno rozumieť stav, ak došlo v trestnom konaní k pochybeniu, ktoré malo, resp. mohlo mať vplyv na konečný výsledok tohto konania.

Pri posudzovaní, či bolo zásadným spôsobom porušené právo obvineného na obhajobu, sú dôležité konkrétne okolnosti prípadu, ktoré je potrebné vyhodnotiť individuálne ako i vo vzájomných súvislostiach.

K dovolacím námietkam, ktoré obvinený síce pod dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. označil, ale bližšie ich už nekonkretizoval, najvyšší súd v prvom rade uvádza, že tieto námietky sú buď takého charakteru, že pod zmienený dovolací dôvod nespádajú vôbec, alebo nimi splnený nie je. Vytýkané sa navyše nesie naprieč celým dovolaním obvineného.

Najvyšší súd uvádza, že z obsahu spisu je zrejmé, že obvinený mal v konaní pred súdom možnosť navrhnúť, predkladať a obstarávať dôkazy slúžiace na jeho obhajobu, čo napokon aj využil sám, aj prostredníctvom obhajkyne a o týchto návrhoch súdy zákonným spôsobom rozhodli. Taktiež všetky ostatné práva, ktoré sú vyjadrením práva na obhajobu a podmienky na spoľahlivé zistenie objektívnej pravdy boli v predmetnej veci riadne zabezpečené. Z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že obvinenému bola obmedzená osobná sloboda 3.4.2015 a bola mu ustanovená obhajkyňa JUDr. Mária Poláčková. Opatrením sudkyne pre prípravné konanie Okresného súdu Trenčín, sp. zn. OTp 21/2015, dňa 4.4.2015. Ustanovená obhajkyňa obvineného zastupovala v celom prípravnom aj súdnom konaní. Išlo o zastupovanie pri rozhodovaní o väzbe obvineného 29.07.2015, na hlavnom pojednávaní 28.08.2015, 29.09.2015 - všetko pred Okresným súdom Trenčín. Posledné dve pojednávania boli síce z rôznych dôvodov odročené, ale obhajkyňa bola na nich prítomná. Na hlavnom pojednávaní 2.10.2015, keď súd prvého stupňa vykonával dokazovanie, obhajkyňa navrhla neprijat' obžalobu s tým, že obžalovaný sa cíti byť nevinný. Na poslednom hlavnom pojednávaní 13.11.2015 bola obhajkyňa JUDr. Mária Poláčková opäť prítomná, aktívne vystupovala a predniesla záverečnú reč v prospech obžalovaného. Následne pri rozhodovaní o žiadosti obžalovaného o prepustenie z väzby na slobodu, toho istého dňa, obhajkyňa ponúkla písomný sľub, na jeho základe navrhla obžalovaného prepustiť z väzby na slobodu a následne zahlásila sťažnosť. V obhajobe obvineného obhajkyňa pokračovala aj v rámci odvolacieho konania na Krajskom súde v Trenčíne 14.01.2016. Z uvedeného je jednoznačne zrejmé, že obhajobné práva obvineného Y. O. porušené neboli a dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. teda nie je splnený.

Podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. dovolanie možno podať, ak trestné stíhanie bolo vykonané bez súhlasu poškodeného, hoci jeho súhlas sa podľa zákona vyžaduje. V danom prípade najvyšší súd dáva do pozornosti ustanovenie § 211 ods. 1 Tr. por. Súhlas poškodenej V. Z. sa tu podľa zákona nevyžadoval.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. f) Tr. por. tak nie je splnený.

Pokiaľ ide o uplatnený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré neboli súdom vykonané zákonným spôsobom. Vo vzťahu k

tomuto dovolaciemu dôvodu je potrebné poznamenať, že ho možno úspešne uplatňovať v prípadoch, keď je rozhodnutie súdu založené na dôkazoch, ktoré neboli vykonané zákonným spôsobom. Pokiaľ ide o porušenie zákona, v tejto súvislosti najvyšší súd už stabilne v rámci svojej rozhodovacej činnosti zdôrazňuje, že také porušenie by malo svojou povahou a závažnosťou zodpovedať porušeniu práva na spravodlivý proces v zmysle čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, čomu napokon zodpovedá i samotná povaha dovolania ako mimoriadneho opravného prostriedku. Z uvedeného potom logicky vyplýva, že nesprávny procesný postup súdu pri vykonávaní dôkazov môže byť úspešným dovolacím dôvodom v zmysle § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. len vtedy, ak mal, resp. má negatívny materiálny dopad na práva obvineného. Ak sa nepreukážu takéto účinky nesprávneho procesného postupu pri vykonávaní dôkazov, potom nemožno hovoriť o naplnení dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. K porušeniu práva na spravodlivý proces by pritom mohlo dôjsť len vtedy, ak by odsúdenie obvineného bolo založené výlučne alebo v rozhodujúcej miere na dôkaze, ktorého vykonanie sa spochybňuje.

Proces dokazovania (a to nielen z hľadiska hodnotenia obsahu jednotlivých dôkazov, ale aj z hľadiska rozsahu dokazovania), je ovládaný zásadou voľného hodnotenia, kedy po vykonaní logických úsudkov v kontexte všetkých vo veci vykonaných dôkazov dochádza k vydaniu meritórneho rozhodnutia. Zákon pritom neurčuje a ani nemôže určiť konkrétne pravidlá, podľa ktorých by sa malo vychádzať v konkrétnom prípade pri určení rozsahu dokazovania alebo pri hodnotení obsahu dôkazov, prípadne ich vzájomnej súvislosti. Jediným všeobecným pravidlom určujúcim rozsah dokazovania je zásada vyjadrená v ustanovení § 2 ods. 10 Tr. por., podľa ktorej orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Zásada voľného hodnotenia dôkazov, vybudovaná na vnútornom presvedčení orgánov činných v trestnom konaní a súdu znamená teda myšlienkovú činnosť, ktorá vytvára pre súd možnosť dostatočného priestoru v rámci vlastnej úvahy k tomu, aby sám určil rozsah dokazovania a vykonal prípadnú selekciu navrhovaných dôkazov procesnými stranami v obsahovom kontexte významu navrhovaných dôkazov niektorou z procesných strán v porovnaní s množstvom, kvalitou a závažnosťou tých dôkazov, ktoré už boli vo veci vykonané.

Najvyšší súd ustálil, že na zistenie skutkového stavu v tejto veci boli súdom všetky dôkazy vykonané zákonným spôsobom a zároveň v zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. náležite vyhodnotené. To platí aj vo vzťahu ku namietanej lekárskej správe W. z 1. apríla 2015.

Dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Tr. por. nie je splnený.

Čo sa týka dovolacieho dôvodu § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. dovolanie možno podať, ak rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia; správnosť a úplnosť zisteného skutku však dovolací súd nemôže skúmať ani meniť, najvyšší súd považuje ako z uvedeného ustanovenia, tak aj z inštitútu dovolania za zrejmé, že trestné konanie je v zásade dvojinstančné. Dovolací súd je teda viazaný zisteným skutkovým stavom veci tak, ako ho ustálili súdy nižšej inštancie. Rovnako nie je oprávnený ani posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu.

K dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. je potrebné taktiež uviesť, že pri posudzovaní oprávnenosti tvrdenia o existencii tohto dovolacieho dôvodu je dovolací súd vždy viazaný konečným skutkovým zistením, ktoré vo veci urobili súdy prvého a druhého stupňa, teda dôvodom dovolania nemôžu byť nesprávne skutkové zistenia. Dovolací súd skutkové zistenia urobené súdmi prvého a druhého stupňa nemôže ani meniť, ani dopĺňať (to neplatí len pre dovolanie ministra spravodlivosti podané podľa § 371 ods. 3 Tr. por.).

Povedané inými slovami, vo vzťahu ku skutkovému stavu zistenému súdmi prvého prípadne druhého stupňa, vyjadrenému v tzv. skutkovej vete výroku, môže obvinený v dovolaní uplatňovať len námietky právneho charakteru, no nikdy nie námietky skutkové.

Za skutkové sa pritom považujú tie námietky, ktoré smerujú proti skutkovým zisteniam súdov, proti rozsahu vykonaného dokazovania, prípadne proti hodnoteniu dôkazov súdmi oboch stupňov. Dovolací súd nemôže posudzovať správnosť a úplnosť skutkových zistení aj preto, že nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať (dokazovanie tu právna úprava pripúšťa len celkom výnimočne a v značne obmedzenom rozsahu, keď môže byť zamerané výlučne na to, aby mohlo byť rozhodnuté o dovolaní - vid' § 379 ods. 2 Tr. por.). Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňať, alebo korigovať len odvolací súd (v zmysle druhej vety § 317 ods. 1 Tr. por. však nie obligatórne). Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu „odvoláciu“ inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa.

Z kontextu vyššie uvedeného je potom zrejmé, že tvrdenia dovolateľa, ktoré smerujú len k nesprávnosti a neúplnosti skutkových zistení, rozsahu dokazovania a hodnoteniu dôkazov, stoja zjavne mimo uplatnený dovolací dôvod § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. ako i akéhokoľvek iného uplatniteľného dovolacieho dôvodu. Dovolací súd nie je oprávnený posudzovať spôsob hodnotenia dôkazov a závery, ktoré z dokazovania súdy vyvodili a ktoré sú podkladom pre zistenie skutkového stavu, a preto sa dovolacími námietkami obvineného nie je potrebné bližšie zaoberať.

Ani dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por. nie je splnený.

Pozornosti najvyššieho súdu neuniklo, že najvyšší súd v tejto trestnej veci obvineného už raz o dovolaní rozhodol. V tomto smere dáva dovolací súd do pozornosti uznesenie najvyššieho súdu z 23. januára 2018, sp. zn. 2 Tdo 31/2017, ktorý podľa 382 písm. c) Tr. por. dovolanie obvineného Y. O. odmietol.

S poukazom na vyššie uvedené najvyšší súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

### **Poučenie:**

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.